

Beslutningsforslag nr. B 134. Fremsat den 9. april 1986 af Tommy Dinesen (SF), Agerschou (SF), Ole Henriksen (SF), Ebba Strange (SF) og Søvnald (SF)

Forslag til folketingsbeslutning om ændret bedriftssundhedstjeneste

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag om ændring af bedriftssundhedstjenesten (BST) efter følgende retningslinjer:

1. Der skal ske en forøget tilslutning af arbejdstagere, indtil alle arbejdstagere er tilsluttet bedriftssundhedstjenesten. Brancherne udpeges efter indstilling fra arbejdsmiljørådet, og tilslutningen skal også indbefatte arbejdstagere inden for stat, amter og kommuner.
2. Efter 1990 skal hvert af BST-centrene have mindst 4.000 tilsluttede arbejdstagere, ligesom der skal være mindst 4 ansatte inden for samtlige BST'er.
3. BST har oplysningspligt over for arbejdsgivere, arbejdsledere og ansatte i tilsluttede virksomheder omkring det arbejde, de udfører.
4. BST har oplysningspligt over for arbejdstilsynet, arbejdsmedicinske klinikker samt andre relevante myndigheder i tilfælde af en arbejdsmiljøsag på en tilsluttet virksomhed.
5. Der skal afholdes mindst ét møde hvert halve år mellem BST, arbejdstilsynet, arbejdsmedicinske klinikker, branche samt virksomheds-BST i amtet.

Personalenormeringen skal være mindst 1 ansat pr. påbegyndt 1.000 arbejdstagere.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Udbygningen af BST blev standset i 1983 af arbejdsministeren. Begrundelsen var, at ministeren ønskede at undersøge, hvordan BST fungerede i de brancher, der var blevet tilsluttet.

De oprindelige intentioner var ellers, at BST skulle sikres en udbygningstakt på ca. 75.000 arbejdstagere pr. år, startende med de mest risikobelastende brancher.

Der er nu kommet de første rapporter fra den undersøgelse, arbejdsministeren satte i gang. Rapporterne peger på de problemer, der har været i de undersøgte BST-centre. Rapporternes konklusioner er stort set sammenfaldende med de bemærkninger, der har været fremført i den offentlige debat af fagforeninger, forbund, ansatte i BST osv.

I betragtning af regeringens tilslutning til WHO-programmet »Sundhed for alle år 2000« og »Konventionen om bedriftssundhedstjenester, 1985« vedtaget af Den internationale Arbejdsorganisations (ILOs) generalkonference (den danske regering stemte for konventionen på generalforsamlingen), er det nu nødvendigt omgående at fortsætte udbygningen af BST.

Konventionen peger på, at alle lønmodtagere skal være omfattet af BST, og de lande, der ratificerer aftalen, skal indsende deres planer for gennemførelsen af bedriftssundhedstjenestens totale udbygning.

Ikke blot vore egne forpligtelser over for danske lønmodtagere og deres arbejdsmiljø, men også vore internationale forpligtelser gør, at der ikke behøves flere argumenter for at fortsætte udbygningen af BST her i landet.

Det største problem, som påpeges fra alle sider, både i de igangsatte undersøgelser, i organisationernes kommentarer osv., er BSTs størrelse. Det er forudsat, at det sundhedsfremmende arbejde, BST skal udføre, er tværfagligt som alt andet sundhedsfremmende arbejde. For at lave ordentligt sundhedsfremmende arbejde kræves flere faggruppers medvirken.

Dette kan i dag ikke lade sig gøre i de mange alt for små BST-centre. Grunden hertil er den minimumsnormering, der opereres med i vejledningen om BST, og den godkendelsespraksis, der har været, når BST er blevet oprettet.

På baggrund af aktuelle arbejdsmiljøsager, der har været fremme i offentligheden, og på baggrund af en række henvendelser fra fagforeninger og andre lønmodtagerorganisationer er det vigtigt at lovfæste BSTs oplysningspligt om dens arbejde, rapporter, forslag, målinger, undervisning osv. (undtaget er fortsat tavshedspligten i forbindelse med personsager), dels over for de ansatte og arbejdsgivere, arbejdsledere og arbejdstagere i medlemsvirksomhederne og dels over for offentlige myndigheder som arbejdstilsynet, arbejdsmedicinske enheder, sikringsstyrelsen osv. i tilfælde af, at disse oplysninger er nødvendige i en arbejdsmiljø-sag.

For at tiltræde den størst mulige sammenhæng i arbejdet for at fremme et sundt arbejdsmiljø foreslås det til sidst, at der skal holdes jævnlige informationsmøder mellem BST, arbejdstilsynet og de arbejdsmedicinske enheder.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Efter at ministeren har stoppet tilgangen af arbejdstagere til BST-centrene, har det vist sig umuligt for nogle af de mindre centre at fungere efter hensigten, da antallet af ansatte hænger uløseligt sammen med, hvor mange tilsluttede arbejdstagere der er på BST-centrene. Det er derfor af afgørende betydning, at tilslutningen af arbejdstagere kommer op på et meget højere niveau for at indhente noget af det tabte; det kan bl.a. gøres ved at tilslutte arbejdstagere i stat, amter og kommuner.

Ad 2

Der bør, som det også beskrives i rapporter vedrørende BST-centrene, være et minimum af 4 ansatte på et center, for at det kan fungere nogenlunde tilfredsstillende set ud fra et tværfagligt

synspunkt. Dette minimum bør indhentes hurtigst muligt.

Ad 3

Det har med baggrund i et par aktuelle sager vist sig, at samarbejdet, der burde være en naturlig ting, ikke fungerer efter hensigten. Her kunne en oplysningspligt for BST over for alle ansatte på virksomhederne være den bedste garanti for, at man ikke støder ind i problemer, som det er sket på Sønderborg Yachtværft og ved fjernvarmetunnelarbejdet under Københavns havn, hvor de forskellige oplysninger om overskridelser og tilsidesættelser af sikkerhedsbestemmelser ikke kom til

arbejdernes kendskab.

Ad 4 og 5

Der bør være et samarbejde mellem de lokale institutioner, der arbejder med arbejdsmiljøforholdene, således at den forskning og know-how, der er og kommer, koordineres til gavn for en forbedring af arbejdsmiljøet på virksomhederne.

Forslagsstillerne er vidende om, at udbygning og nedskæringer på arbejdsmiljøområdet har haft betydning for samarbejdet mellem arbejdstilsynet og bedriftssundhedstjenesten, som ikke alle steder har fungeret efter hensigten; dette er problemer, som man med forslaget håber vil blive løst bedre i fremtiden.